

Sygn. akt V CSK 213/13

POSTANOWIENIE

Dnia 22 stycznia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa C. [...] Spółki Akcyjnej w D.
przeciwko "[...] Zakłady [...]" Spółce Akcyjnej w P.
z udziałem interwenienta ubocznego S. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością
w P.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 22 stycznia 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 27 grudnia 2012 r., sygn. akt V ACa [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) zasądza od powódki na rzecz pozwanej kwotę 1800 (tysiąc osiemset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący w odrębnym wywodzie wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Powodowa spółka oparła wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na przesłance wymienionej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Według niej w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, czy ustawowe ograniczenie wysokości odsetek zawarte w art. 359 § 2¹ k.c. znajduje zastosowanie do mających swe źródło w normie ustawowej odsetek za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego, które to odsetki zgodnie z art. 481 § 2 k.c. mogą zostać przez strony ustalone wysokości umownej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalony jest pogląd, że jeżeli skarżący, jako okoliczność uzasadniającą wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazuje występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, to powinien to zagadnienie przedstawić przez jego sformułowanie z przytoczeniem przepisów prawa, na tle których ono powstało, przytoczyć argumenty prawne prowadzące do rozbieżnych ocen prawnych, a ponadto wykazać, że jest to zagadnienie, którego rozwiązanie jest istotne nie tylko dla rozstrzygnięcia rozpoznawanej sprawy, lecz także dla praktyki sądowej (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11; z dnia 3 października 2002 r., II CKN 447/01, nie publ; z dnia 14 grudnia 2004 r., III CK

585/04, nie publ; z dnia 4 sierpnia 2006 r., III CZ 47/06, nie publ; z dnia 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, nie publ; z dnia 26 czerwca 2008 r., I CSK 108/08, nie publ.). Dlatego też za istotne zagadnienie prawne w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. należy uznać zagadnienie dotychczas niewyjaśnione i nierozwiązane w orzecznictwie.

W związku z powyższym trzeba uwzględnić, że do wskazanej przez skarżącego kwestii Sąd Najwyższy odniósł się już w postanowieniu z dnia 29 kwietnia 2010 r. (sygn. akt IV CSK 370/09; niepubl. zob. także wyroki z dnia 3 lipca 2008 r., IV CSK 81/08, niepubl. oraz z dnia 6 grudnia 2007 r., IV CSK 320/07, niepubl. a także uchwałę z dnia 12 lutego 2009 r., III CZP 145/08, Biul. SN 2009/2/7-8 oraz postanowienie z dnia 24 lipca 2009 r., II CNP 6/09 - wszystkie zamieszczone w systemie informacji prawniczej lex).

Sąd Najwyższy nie dostrzegł jednocześnie z urzędu uchybień przemawiających za nieważnością postępowania.

Z tych względów uznając, że nie zostały spełnione przesłanki przejęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c. postanowił jak wyżej. O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 98, 99 w zw. z art. 391 § 1, 398²¹ k.p.c. oraz w związku z § 6 pkt 6, 12 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych... jedn. tekst Dz. U. z 2013 r., poz. 490).

aw

jw